

for det danske Folks Vel, høre op med at sige det danske Folk smukke Ting; vi skulle sige det Sandheden, og vi skulle give det den Roes og Ære, der tilkommer det som et bradt Folk, men som ikke er bedre end andre Folk, og som trænger til at see hen til det virkelige Liv og dets Fordringer og ikke lade en dunkel Følelse raade. Hvad har nu det ærede Medlem, der forstikrede om, at der maatte være kommet et nyt Element ind i Sagen, naar han fremstillede sig, og han tog Ordet — hvad har han sagt, som antydede et nyt Element? Er ikke Spørgsmaalet om den almindelige Valgret gennemtaalt saa ofte her i denne Anledning, at vi maae sige, at det er gennemtaarsket? Er det ikke oplyst, hvad han selv sagde, at den almindelige Valgret vedbliver for Folkethinget, at den lider en Indskrænkning for Landstinget, men at den ogsaa der vedbliver at have en betydelig Indflydelse? Er der ikke talt om den almindelige Valgrets Berettigelse, og er der ikke talt derom tydeligere, bedre, klarere og rigtigere, end naar man siger, at den almindelige Valgret alene er Grundlaget for den franske Repræsentation? Har man da glemt Senaten? Vi ville ikke sammenligne os med det franske Senat, men det franske Senat har Intet at gjøre med den almindelige Valgret. Men alt Dette er sagt og sagt mange Gange. Det er fremdeles sagt ofte, at Landstinget blev uføkkeligt, det er sagt paa alle Tribuner, fra den ene Side, og det er nægtet fra den anden Side. Spørgsmaalet er, hvad der er føkkeligt, og hvorledes en Repræsentation skal være indrettet for i Sandhed at være føkkelig. Er det alene en føkkelig Repræsentation, der ubelukkende fremgaaer af Almuens Haand, eller kan en Repræsentation være føkkelig uden absolut at fremgaae ene deraf? Disse Spørgsmaal vil jeg ikke drøfte, men jeg siger, de ere drøftede mangfoldige Gange i Anledning af dette Lovforslag, og er der Noget, som vi ikke have mærket, er der Noget, som vi ikke have seet, — og jeg forstikker det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Boisen), at vi meget gjerne vil se og have villet se —, men, er der Noget, som vi ikke have seet, saa sige man os det! Vi ville gjerne høre det, og vi ville erkjende for Nødt, hvad der er Nødt, men vi kunne

ikke erkjende for Nødt, hvad vi have hørt mange Gange, og hvad ogsaa vi selv have sagt. Thi skulde vi tale, saa kom vi ogsaa til Gjentagelser; det er ikke blot paa den ene Side Gjentagelser, vi have paa ingen af Siderne syndekligt Andet end Gjentagelser, i det Mindste har jeg intet Andet bemærket end Gjentagelser; kommer der noget Nødt, skal jeg høre derpaa. Ja — der er dog kommet noget Nødt; der er talt om, at der var en mørk Tale kommet ind i det foreliggende Grundlovsforslags 1ste Paragraph. Jeg er bange for, at det har forekommet Mange, at den mørke Tale laa i den ærede Landsthingsmands Ytringer; det var ham, der talte mørkt, ja, talte fort. Der er i Grundlovsudkastets 1ste Paragraph nævnt den bestaaende og gyldige Thronfølge Lov. Det er fornuftigt og det er nødvendigt, at man, naar man vil betegne Monarchiet som arveligt, henviser til den Arvelov, som bestaaer; der er ingen anden at henviser til, og, hvis vi ubelade den, bestaaer den ligesuldt; der lettes ikke, om vi slette de Ord ud, den allermindste Steen fra vort Hjerte. Vi maae tage Fædrelandets Stilling som den er, og dertil hører, at det har den nævnte Thronfølge Lov i fuld Gylldighed. — Jeg seer ikke, at der idag er fremkommet det Allermindste, der kunde give Thinget Anledning til at standse første Behandling og gaae ind paa en Behandling i et Udvalg.

Grundtvig: Ja, dersom det virkelig var saa, at det nærværende Spørgsmaal er kun ligefrem om, enten vi skulle blive ved at kjøre med 4 eller med 2, og om, hvorvidt det nærværende Forslag har gennemgaaet saa mange Omstiftelser, at det kunde snart være nok, dersom det var saa, ja, saa kan jeg godt indsee, at der ikke kan gaaes ind paa mit Forslag, at man ikke kan give mig Ret i, at der behøves en nøiere Undersøgelse, og naar man antager, at det eneste Nye, jeg har lagt Vægt paa, er de Ord, som ere indskudte i § 1, og at det er slet ingen Ting, hvad jeg har talt om det gamle Landsting og det nye Landsting og deres Forhold til den almindelige Valgret, deres Forhold til Føkkeligheden, at det er ikke Noget, ja, saa kan jeg godt indsee, at det maa være meget underligt at høre Forslag om nu paa